

סיירת מטכ"ל שלדג 669

תאריך הגיבוש: 19.3.17

שם החניך המשתתף: סער גנטון

מיקום הגיבוש: מטווח 21 ראשון לציון (אותו מיקום כמו יום סיירות)

באיזה יום התחיל הגיבוש ובאיזה יום הסתיים: התחיל בראשון הסתיים בחמישי

מתי קיבלו תשובות: חמישי

כמה התחילו: 500

כמה סיימו: 200

מהלך הגיבוש:

יום ראשון - אמרו לנו להגיע לתחנת רכבת בשבע בבוקר במשה דיין. משם לקחו אותנו באוטובוס לאזור המחנה (זה אותו מקום בו התקיים היום סיירות). ירדנו מהאוטובוס ושלחו אותנו לעמדת קליטה משם לרופא שרק שאל אותנו אם אנחנו כשרים לפעילות גופנית. לאחר הרופא נהיה קצת בלגן מבחינת מארגני הגיבוש. אני הייתי באוטובוס הראשון שהגיע אז לא היו עוד הרבה אנשים במחנה אך כשסיימתי את החלק של הרופא כולם הגיעו ומארגני הגיבוש לא הצליחו להעביר בברירות את מה שצריך לעשות. חלק הם שלחו לעשות סידורים במחנה וחלק לקחת ציוד. הסידורים היו בעיקר לסמן גבולות מחנה, לסדר מכולות, ניקיונות וכו'. לא היו דברים פיזיים. הציוד היה בתוך ארגז ענק שאם אני לא טועה קראו לו דולב. בכל ארגז היה חפץ מסוים. אתה מתבקש לקחת שלושה מוטות ברזל, שתי בזנטיים, תיק צבא גדול, שק"ש, אפוד, שתי מימיות, עט חפירה, נשק ובד לאוהל. זה מאוד קריטי לקחת ציוד טוב אם יש לך ציוד פגום זה יפריע לך ברמה מטורפת לאורך כל הגיבוש ויוריד את רמתך משמעותית. לדוגמא היו עטי חפירה שלא נסגרו טוב ונפתחו בזמן חפירה, היו בדי אוהל קרועים, היו חגורות למכנסיים שלא היו בהם את כל החלקים, היו מימיות שלא נסגרו טוב ואפודים שלא היו בהם מקום לשים את העט חפירה. אתה מתבקש אחר כך לקחת שלושה סטים של מדים. הדרך כלל מעמידים מישהו שיחלק לכולם אז הוא סתם יזרוק עליך דברים

ויצעק עליך ללכת. אל תתרגש ממנו תבדוק שהמידות בסדר הם לא צריכות לשבת עליך בול בשביל זה אתה מקבל חגורה אבל תוודא שהם לא גדולות או קטנות עליך בהגזמה.

עד בערך השעה ארבע לא היה הרבה לעשות הם בעיקר העמידו אותנו בשלישיות הרבה כי לא היה להם מה לעשות אתנו משום שהם לא יכולים להפעיל אותנו במאמץ בין 12:00-16:00. (יש לשים לב כי לגיבוש מרץ הפעילות הפיזית מתחילה בזמנים הללו) נתנו לנו באותו יום ארוחת בוקר שהגיע בשקית עם כמה כיכרות לחם חמאת בוטנים וריבה ובנוסף ארוחת צהריים שזה היה מנת קרב. בערך בשלוש וחצי הושיבו את כולנו ביחד רופא הגיע להעביר תדריך ואז התחילו לחלק אותנו לקבוצות שלנו. זה היה הרגע הראשון בו ראינו את המגבשים. לכל קבוצה היו שישה מגבשים 2 מטכ"ל 2 שלדג 2 ו669. לכל קבוצה יש ציוד קבוצתי משלה שכולל בתוכו בין 5-7 ג'ריקנים שישה כיסאות שתי אלונקות שקים קונוסים ועוד משהו שאני לא יודע איך קוראים לו הוא נראה כמו כיסא מתקפל והשתמשו בו בעיקר בשביל לסמן מקום כלשהו במהלך תרגיל. הקבוצה עומדת בח' המפקדים עוברים על השמות ומוודים שאף אחד לא מכיר אף אחד וממשיכים. המפקדים שמדברים הם השניים ממטכ"ל ומידי פעם גם המפקדים האחרים מדברים. מתבקשים להרים את כל הציוד האישי ובנוסף את הציוד הקבוצתי תשתדלו לקחת ג'ריקן זה נחשב יותר טוב כל עוד אתם מסוגלים. המפקדים אוהבים לעצור באמצע ולהגיד לקבוצה להסתדר בשלישיות תוך מספר שניות ותמיד יש מישהו עם ג'ריקן מאחורה שלא מספיק להגיע בזמן וכולם נענשים על זה. שכחתי לציין שביום הראשון היו 22 קבוצות, כל קבוצה מונה עד 20 משתתפים. הגענו לדיונה מסוימת הורדנו את הציוד היינו עם אפודים ונשקים עלינו והתחלנו בתרגילים. התרגיל הראשון היה תרגיל זחילה שלא נגמר. המפקד אמר לעמוד בקו בין שתי קונוסים ולזחול עד אליו. כולם מתחילים וברגע שהראשון מגיע למפקד הוא יורד חזרה לקו ואומר להם להמשיך לזחול אחריו. שאר המפקדים עדיין עומדים באותו קו שהמפקד עמד בו ורושמים מי הגיע עד הקו ומי הסתובב לפניו אל תרמו בזה הם רואים ורושמים הכול! עשינו את התרגיל הזה בערך 10 פעמים שכל פעם המפקד עולה יותר גבוה בדיונה. עוד משהו ששכחתי לציין זה שכל אחד קיבל כובע עם מספר וזה היה המספר שלו בקבוצה. לאחר מכן היה לנו חמש דקות הפסקה כל אחד היה צריך לשתות ארבע כוסות מים להתארגן על עצמו וכו'. תנצלו הפסקות כאלו בכדי להסתדר על עצמכם אם זה לדגם את עצמכם מחדש או סתם להוציא חול מהנעליים ולעשות מתיחות זה חשוב זה יעזור לכם ממש. התרגיל הבא היה המסע פילים. לפי דעתי זה היה התרגיל הכי קל בגיבוש כל אחד התבקש להחזיק את התיק הצבאי שהוא קיבל עם כל הציוד עמדנו בשורה רצנו הקפנו קונוס חזרנו ונעמדנו לפי סדרי הגעה. התרגיל הזה לא היה על הדיונה הוא היה במישור ועשינו אותו 15 פעמים. שוב הייתה הפסקה של שתיית מים וקיבלנו מפות בדומה למה שקיבלנו בסימולציה של המסלול. אמרו לנו ללמוד את זה בזמן הפנוי שלנו ושישאלו אותנו שאלות על זה בהמשך. תחפשו את הדברים הקטנים במפה מעבר למשל איך להגיע ממקום למקום. לדוגמא אותי שאלו איך מגיעים מתחנת רכבת

לתחנת כוח. הסברתי להם ואז הם שאלו אותי כמה טורבינות היו בתחנת כוח אמרתי להם ואז שאלו אותי לאיזה כיוון הרוח עפה במפה. את זה ידעתי לפי הכיוון שהעשן שיוצא מהטורבינה עף. הם הביאו לנו את המפות בהפסקה הראשונה שכחתי לציין את זה.

לאחר מכן היה תרגיל ספרינטים של סדרי הגעה. הם אוהבים לתת זמן מנוחה קצר בין הספרינט האחד לפני האחרון כי בספרינט האחרון הם שואלים אם למישהו קשה ורוצה ללכת הביתה.

הייתה עוד הפסקה קטנה ואז עשינו תרגיל של אלונקה סוציומטרית עם שני ג'ריקנים. זה היה התרגיל פיזי האחרון של אותו יום משם רק הורידו אותנו לשכיבות סמיכה וכפיפות בטן כשלא עמדנו בזמנים. היינו צריכים לספור עצמאית את הזמן שנותר לנו כי לא היה לנו שעון ולא קיבלנו סטופר.

לאחר מכן הקמנו את האוהלים התחלקנו לזוגות ברזל שאחד תמיד יודע איפה השני וישנו ביחד. לאחר מכן העמידו אותנו בח' של כל הקבוצות אכלנו ארוחת ערב בקבוצות היה מנת קרב ושלחו אותנו לישון בערך בתשע בערב. ביום הראשון חזרו הביתה בערך 50 איש.

יום שני - העירו אותנו עם הסירנות בערך בשלוש בבוקר וצעקו עלינו לעמוד בח' של כל הקבוצות לפי סדר. כל קבוצה לקחה ארוחת בוקר בשקית כמו שהיה לנו ביום הראשון. המפקדים הגיעו אלינו אמרו לנו לקחת את הציוד הקבוצתי ולעקוב אחריהם. הגענו לדיונה אחרת הפעם ופתחנו את היום עם תרגיל ספרינטים. אחרי זה היה לנו הפסקה וחילקו לכל אחד מאמר. אני קיבלתי מאמר על מצדה באורך שתי עמודים בערך. אמרו לנו ללמוד את זה כשיש לנו זמן. בהפסקה הזו גם אכלנו את ארוחת בוקר ומי שהיה צריך להתפלל הלך.

לאחר מכן היה לנו תרגיל שבו פשוט הקפנו דיונה עם שק חול שאתה לא יודע כמה זמן זה יימשך. (לדעתי בתרגיל הזה הם עושים את זה עד שהראשון מגיע ל15 הקפות ויש עוד אחד שעשו יותר מורכב והוא עד 10 הקפות אז קחו בחשבון לנהל את הכוח שלכם). אחר כך הייתה עוד הפסקה קצרה יותר מהקודמת, שוב אני מזכיר לנצל את ההפסקות האלו לדגם את עצמכם ולסדר דברים לא תקינים אצלכם בנוסף גם ללמוד את המאמר אתה לא יודע מה ישאלו אותך!

אמרו לנו לפתוח אלונקה עם 70 ק"ג עליה ושני ג'ריקנים לצידה והמפקדים בינתיים סידרו ריבוע שבתוכו תשעה ריבועים קטנים מחבל. התרגיל היה כך היה אסור לנו להסתכל על הריבוע שיצרו וקיבלנו מספרים מ9-1 היינו צריכים למקם אותם כך שכל שורה טור ואלכסון יהיה שווה ל15 והיה אפשר להשתמש בהכל מלבד כפל. בשביל לקבל אפשרות לשים מספר היינו צריכים להקיף את הדיונה עם האלונקה וג'ריקנים, מי שלא החזיק משהו הקיף אותה פעמיים. בתרגילים האלה אין תירוצים תקפצו ישר על האלונקה. לא סיימנו את התרגיל הקפנו את הדיונה בערך שמונה פעמים.

הייתה הפסקה קטנה והיינו צריכים שלכל אחד יהיה שק מלא משל עצמו. סידרנו את השקים בשורה בערך בגובה רבע של הדיונה ואנחנו עמדנו כ-15 מטר מתחילת הדיונה. התבקשנו לזחול אל השקים להקיף קונוס שהיה למעלה ולהחזיר את השק לקו לאחר מכן להקיף את הדיונה שוב בלי כלום ולחזור לקו ההתחלה. זה היה הקפה אחת וזה כמו התרגיל הקודם שאתה לא יודע כמה זמן זה ימשך (כמו שאמרתי בתרגיל הזה שהוא מורכב יותר הראשון עשה 10 הקפות).

לאחר מכן הייתה הפסקה קטנה ואז חפירת בור. כמו שאתם יודעים זה פשוט לתת בראש ולהתעלם מזה שחם כבר ולא נוח. ההנחיות היו מטר על מטר כמה שיותר עמוק. הסוד הוא לא להקטין את הקירות אחרת הבור נראה מגעיל, לא מקצועי ולא מרשים בכלל. אחרי זה היה לנו הפסקה גדולה שבה היינו תחת הרס"רים ולא עשינו הרבה אכלנו ארוחת צהריים ביחד עם הקבוצה ובעיקר העבירו את הזמן כי אסור להם להעביד אותנו בין 12:00-16:00. תנצלו את הזמן הזה להתחבר כמה שיותר לאנשים בקבוצה שלכם זה בכללי יהיה לכם יותר כיף וזה יעזור לכם בשאלון הסוציומטרי שיש.

ארבע בצהריים שוב תחת פיקוח המפקדים הם לוקחים אותנו לדיונה אחת. התחלנו עם סוג של משחק, כל אחד שם שק ריק בתוך המכנס שלו מאחור והמטרה לחטוף כמה שיותר שקים מבלי שייקחו לך ובלי לצאת מן המעגל. ברגע שלוקחים לך את השק או שאתה יוצא מהמעגל אתה פסול. בדברים כאילו תהיו אגרסיביים ותילחמו אין פה יותר או פחות טוב בזה זה נטו רצון. אני קיבלתי מרפק לפה ממשוהו בטעות ודיממתי מלא.

לאחר מכן העברנו גדר עם רגליים ששוכבת בגובה 40 ס"מ מהקרקע ומקבילה לה. היינו צריכים להעביר שתי ג'ריקנים ואלונקה עם שקים מתחת לגדר מבלי שיגעו בקרקע או בגדר. במשימות קבוצתיות כאילו תנסו לנהל את הדיון ותביעו דעה ורעיונות מקוריות חדשות. על תהיו עם ראש סגור תקשיבו למה שיש לאחרים להגיד ותנסו לשפר את זה.

אחר כך פירקנו נשק. היינו בקבוצה 18 איש כי פרשו כמה ביום הראשון והיו שישה מפקדים. התחלקנו ל-6 קבוצות (כל קבוצה שלוש ומפקד אחד), ופירקנו נשק בשם עוזי. פירוק נשק זה חלק ממש קל לדעתי והוא גם מעניין וכיף. אחד המפקדים מסביר איך לפרק את הנשק כל אחד מתרגל פעמיים בערך ואז עושים את זה על זמנים. לאחר מכן עושים שוב רק שהפעם המפקד גם שואל אותך שאלות כלליות כאילו כמו מי ראש הממשלה מי שר הביטחון וכו'. המפקד שלי ועוד אחד החליטו לעשות תחרות בין הקבוצות ועשינו מעין מרוץ שליחים של פירוק נשקים שאחד מפרק ואחריו הבא בטור מתחיל. זה באמת היה חלק ממש כיף בגיבוש.

המפקדים של 669 לקחו כל פעם ארבע מהקבוצה הדגימו מולנו קשר והיינו צריכים לבצע אותו. אם הצלחת בפעם הראשונה הם מדגימים לך קשר אחר. זה לדעתי היה לי החלק הכי קל בכל הגיבוש. הקשר הראשון היה קשר שמיניות כפול והקשר השני היה קשר דייגים עם לולאת א'.

אחרי זה עשו לנו תרגיל בו המפקדים ישבו למעלה של הדיונה ואנחנו היינו צריכים להתגנב אליהם מבלי שהם ישימו לב. גם פה כל מה שהם מחפשים זה יצירתיות. אני לדוגמה לקחתי כובע של מפקד אחר ואז לא היה לי מספר והמפקדים היו בטוחים שאני סתם מישהו אחר מקבוצה אחרת והצלחתי להגיע אליהם. לאחר מכן הזמינו המפקדים כל פעם אחד מהקבוצה ושאלו אותנו שאלות על המאמר שקראנו, מה דעתנו עליו ומה היינו עושים לו היינו צריכים לקבל החלטה באותו מצב. תהיו יצירתיים, תגידו דברים חכמים עם נימוקים. אחרי זה לקחו אותנו למקום מעבר לדיונות שזה הליכה של כ 10 דקות. הגענו למקום ושם חיכה לנו שלושה חביות ושלושה קרשים. היינו צריכים לעבור קטע מסוים מבלי לגעת ברצפה ולהעביר אתנו את כל הציוד. שוב גם פה מחפשים יצירתיות ולמידה מניסיונות כושלים. היו הרבה שחזרו על ניסיונות שלא עבדו וזה לא טוב. פה נגמר היום השני הוא נגמר כמו הלילה הקודם שהעמידו אותנו בח' של כל המחנה ואכלנו ארוחת ערב. בזמן הזה גם ממלאים מים בג'ריקנים הקבוצתיים וסידורים כללים של הציוד הקבוצתי והאישי. הם נותנים גם עוד הזדמנות לשפר את האוהל סיירים אם לא יצא לך טוב בלילה הראשון.

אני ממש הופתעתי שלא היה אקט פיזי בערב השני הייתי בטוח שיהיה וכל הזמן הכנתי את עצמי אליו. **(לא לבנות על זה לגיבוש מרץ – בדרך כלל יש אקט בוקר אקט ערב ובניהם משימות קבוצה)**

יום שלישי - בוקר שלישי אותו סיפור קמים עם הסירנות אנשים צועקים עליך לעמוד בח' של כל המחנה. גם בבוקר הזה קמנו בשלוש בבוקר בערך. הבוקר התחיל עם תרגיל זחילות שלא נגמר דומה מאוד למה שהיה ביום הראשון. הייתה הפסקה קצרה ואז התחלנו מסע. המסע היה עם שלושה ג'ריקנים ואלונקה. המסעות לא קלים בכלל. המון פעמים האלונקה נתקעת באמצע הדיונה ואף אחד שעליה לא מסכים להתחלף. אם אתם מרגישים שאתם תוקעים את הצוות אז תתחלפו. מנגד אל תהיו מהאנשים שכל שתי שניות שואלים את האלונקה אם הם צריכים חילוף כי זה סתם מעצבן אם הם יצטרכו הם ישאלו. המפקדים אהבו לעלות למעלה של הדיונה להעמיד אותנו בח' עם הציוד באמצע להוריד אותנו לשכיבות סמיכה וכפיפות בטן ואז לקחת את הציוד שוב. פה אין תירוצים תתקתקו את השכיבות סמיכה ותקפצו על האלונקה זה שווה הרבה נקודות.

אחר כך היה לנו אקט של אלונקה סוציומטרית ואז שוב את האקט של הזחילות לשקים הקפה ואז הקפה בלי שק. כל אקט נמשך בערך 20 דקות ומכיל בין 10-15 סבבים לאחר מכן סיימנו את החצי הראשון של הגיבוש. מילאנו שאלון סוציומטרי ואחרי זה התחילו לעשות ראיונות אישיים. הראיון האישי מתבצע עם כל המפקדים ונמשך בערך 7-10 דקות. בראיון אתה מספר איך היה לך מה אתה עושה בבית מה אתה לומד דברים כללים עליך שיקירו אותך קצת כבנאדם.

קצת לפני ארבע בערך אספו את כולם בשביל לחלק את הקבוצות החדשות. היו איתי עוד חמישה חברים בגיבוש וזה היה הפעם הראשונה שראיתי אותם מאז היום הראשון. מקריאים את הקבוצות החדשות אחרי שניפו בערך חצי מהמתמודדים. הקבוצות החדשות ברמה הרבה יותר גבוה וכולם שם טובים מאוד רק על תשכח שגם אתה.

התרגיל הראשון שלנו היה ספרינטים. **(המעבר בין החלק הראשון של הגיבוש לחלק השני הוא חד! בחלק הראשון של הגיבוש אתה מרגיש שאתה מתמודד סה"כ בלי בעיה עם התרגילים ואז מגיע החלק השני שהוא קשה משמעותית. בעיקר בגלל שהרמה של הקבוצה עולה והעייפות שמצטברת)**

אחר כך נתנו לנו לדיין לגבי סיטואציה שקראה. תביעו דעה ונימוקים יחד אתה. הדבר הכי חשוב זה אמינות והחלטיות בכל דבר שקשור בצבא. המפקדים הקריאו לנו ארבע שאלות מחשבה כאילו שהיינו צריכים לזכור אותם ולענות להם עליהם כשיש לנו תשובה. אני לא זוכר את כולם אחת מן השאלות הייתה למה לנמלה קוראים נמלה. נתנו תשובה לכל שאלה גם אם היא לא הכי חכמה תיזרקו משהו. אחרי זה הם גם נתנו שתי חידות יחסית קשות. אחת מהן הייתה הדבר הבא: כל יום יוצאת סירה אחת מנקודה א' וסירה אחת מנקודה ב'. הסירות שטות על אותו ציר בכיוונים מנוגדים. שיט מנקוד א' לנקודה ב' וההפך לוקח 30 יום. כמה סירות תראה במהלך שיט אחד?

לאחר מכן עשינו תרגיל של אלונקה סוציומטרית שבה היו שתי אלונקות ושתי גיריקנים. בתרגיל הזה לא היה קשה להגיע לאלונקה למרות שהמפקד זינק את היציאה בשנייה שהאלונקה השנייה הגיע לקו ההתחלה. אחרי זה היה לנו עוד דיון בנושא אחר, שוב אותו סיפור כמו הקודם להביע דעה ולדעת להקשיב לאחרים. אחרי זה היה לנו בניית תצפית משקים. גם פה תהיו יצירתיים אני למשל חפרתי בור מאחורי השקים ופיזרתי חול על השקים ואמרתי להם שזה להשוואה.

לאחר מכן היה לנו תרגיל זחילה באותו מתכונת כמו ביום הראשון והשלישי. ואז תרגיל שמקיפים את הדיונה עם שק. שוב זה נמשך עד שהראשון הגיע ל15 הקפות. אחרי זה חזרנו למעלה הקמנו אוהלים חדשים אכלנו ארוחת ערב והלכנו לישון. אחרי כחצי שעה של שינה עשו לנו הקפצה. העירו אותנו ולקחו את הקבוצה זריז אל הדיונה עם כל הציוד ועשו לנו אקט ספרינטים אחד. היו אנשים שהיו ממש בשוק ולא הבינו מה הולך והם נפלו משמעותית בתוצאות שלהם. צריך פשוט להשלים עם זה שזה המצב ואין מה לעשות אלא לרוץ כאילו אין מחר. התרגיל היה ממש קצר ושלחו אותנו חזרה לישון.

יום רביעי - בוקר רביעי העירו אותנו לדעתי יותר מוקדם משאר הימים והיום הזה היה הכי מפרך מכולם. פתחנו את היום עם אלונקה סוציומטרית. בהפסקת שתיה חילקו לנו מפות ללמוד כמו ביום הראשון. לאחר מכן היה לנו מסע נוסף דומה ממש למסע הקודם שהיה לנו.

שמתי לב שלאחר היום השלישי הארוחות היו במרווחים פחות ידידותיים אני לא יודע אם זה היה בכוונה או לא אבל היה מרווח זמן גדול בין ארוחה לארוחה.

לאחר המסע היה לנו שוב תרגיל זחילה לשקים ולהקיף כמה שיותר פעמים.

אחרי זה היה לנו תרגיל שבו היינו צריכים לבנות מגדל אישי אחד ומגדל קבוצתי אחד שיהיה כמה שיותר גבוה (המגדל משקי חול). המפקדים עצרו אותנו ועשו סבב ושאלו אותנו כמה שקים מילנו למגדל האישי כמה לקבוצתי ומה הייתה צורת עבודה שלנו. בזמן שהם עשו את הסבב המשכנו ללמוד את המפה. אחרי שהמפקדים סיימו את הסבב הם נתנו לנו עוד זמן להמשיך את התרגיל. ושוב המפקדים עשו סבב ושאלו שאלות. התרגיל הזה נמשך הרבה זמן.

לאחר מכן לקחו אותנו למקום שהיינו בלילה השני ושם חיכה לנו קצין אם אני לא טועה. הוא נתן לנו תרגיל. היה לנו קופסה עם חפצים ובול עץ ענק. היינו צריכים לבנות מנגנון שבעזרתו נוכל להעביר את הבול עץ ממקום אחד לשני מבלי שאחד מאתנו יגע בו, בלי שהבול עץ יגע ברצפה ושרק בנאדם אחד יפעיל כוח. נתנו לנו שתי דקות לחשוב איך אנחנו הולכים לעשות את זה ואז עוד שבע לבצע את המשימה. בבול עץ היה חור מקדימה ומאחור והיינו צריכים להעביר דרכו ברזל שיתחבר לגלגלים שבנינו. מהצד הקדמי של הבול עץ קשרנו חבל וחיברנו אותו למכשיר שמסובבים והחבל מתלפף סביבו.

אחרי התרגיל הזה היה לנו הפסקה של כשעתיים ולאחר מכן חזרנו לאימונים.

חזרנו לאימונים והתחלנו עם תרגיל שבו יש חבל מתוח בגובה הקרקע ואנחנו היינו צריכים לחפור בור אישי ולעבור לצד השני של החבל מבלי לגעת בו. כל פעם שאתה נוגע בחבל אתה צריך לצעוק התפוצצתי ולהקיף דיונה. אל תרמו בזה המפקדים רואים הכול!

לאחר היה לנו פירוק נשק מסוג קלצ'ניקוב. הפעם היינו צריכים להקיף דיונה לזחול כמה מטרים ורק אז להתחיל לפרק את הנשק. הפעם המפקדים היו יותר קשוחים בשאלו וצעקו עלינו יותר בזמן הפירוק. תישארו רגועים ותהיו מרוכזים הם רק רוצים לראות שאתם לא נלחצים. אחרי זה היינו צריכים לבנות תצפית אישית נוספת משקי חול כמו שהיה לנו מקודם. זה אותו רעיון פשוט לתת בראש.

אחרי זה היה לנו את תרגיל ההקפות שזוחלים לשק מקיפים פעם אחת עם השק פעם אחת בלעדיו ואז חוזרים חזרה. גם הפעם הראשון עשה 10 הקפות.

לאחר מכן היה לנו תרגיל זחילה שזה לדעתי היה החלק הכי קשה בגיבוש. בקבוצה שלי היינו צריכים לזחול במעגל שההיקף שלו בערך 100 מטר במישור שחלקו היה אבנים. זחלנו במשך 45-60 דקות. ראיתי בקבוצות אחרות היה להם לזחול מצד אחד של הדיונה עד האמצע לעבור לצד השני לחזור למטה ואז לחצות שוב את הדיונה. התרגיל הזה לדעתי היה הכי קשה בכל הגיבוש.

אחרי זה המפקדים בחנו אותנו על המפות שקיבלנו שוב זה אותו רעיון כמו מקודם לחפש את הדברים הקטנים. אותי שאלו מה איפה יותר גבוה במפה וידעתי כי היה נהר שזורם לאגם ומים תמיד נעים מלמעלה למטה אז האגם היה נמוך יותר מהצד של הנהר.

אחרי זה היה עוד מסע ארוך יותר מהקודמים שגם הוא לא נגמר והיה קשה. המפקדים אוהבים לעלות דיונה אחת ולרדת בשנייה עד שהם עושים ככה בכל הדיונות.

אחרי המסע המפקדים אמרו לנו לבנות עמדת תצפית איפה שאנחנו רוצים מנגד אמבולנס שהיה במרכז המחנה. לכל אחד היו שני שקים. אני עליתי על דיונה התמקמתי ליד שיח שיטחתי חלק מהאזור שאוכל לשכב לכוון רובה. לפני מילאתי את השקי חול ושמתי עליהם ענפים מהשיח שהסתירו לי. לצדי חפרתי בור במקרה ויש עלי ירי שאני לא יכול לעמוד בו ואם ממש הייתי צריך הייתי יכול לרדת מהצד השני של הדיונה. אני בנוסף גם הרטבתי את הפנים שלי ושמתי עליהם חול ואותו דבר על הכובע שיהיה מעין הסוואה. המפקדים עוברים אחד אחד שואלים אותנו מה טוב בעמדה מה לא וכו'.

לאחר מכן ירדנו למטה המפקדים אמרו לנו לעמוד במעגל שכל אחד רואה את הגב של זה שלפניו לשים את יד ימין על כתף ימין של זה שלפניו ולתת שלו טפיחות. אחר כך הם אמרו כל הכבוד סיימתם את החלק בפיזי של הגיבוש.

חזרנו לאזור השינה עם כל הצידוד הקבוצתי ומילנו שאלון סוציומטרי. תשקיעו בשאלון הזה על תמלאו סתם הוא בעל השפעה יותר גדולה ממה שאתם חושבים. לי היה הכי קל למלא קודם את אלו שממש מצאתי חן בעיני במקומות הראשונים לאחר מכן את אלו שהיו ממש מגעילים שמתי במקומות האחרונים ואז מילאתי ביניהם. שמתי לב שבקבוצה הראשונה הייתה אווירה הרבה פחות טובה מאשר בקבוצה השנייה. היה כל הזמן אווירה של תחרות ואף אחד לא הצליח להתחבר לאף אחד בקבוצה השנייה ממש היה לנו כיף ביחד התגבשנו הרבה יותר. אחרי השאלון חיכינו ששאר הקבוצות יסיימו ועמדנו בח' של כל המחנה. אכלנו ארוחת ערב ואז התחילו הראיונות האישיים השניים. אותו סיפור כמו הקודם תגידו הכול בלי להתבייש. אני אחד שעושה מלא דברים ואמרתי להם הכול בין אם זה צופים לימודים מקום שאני מתנדב בו איפה אני מתאמן כמה אני משקיע בכלבה שאימצתי וכו'.

בזמן הראיונות בינתיים החזרנו וסידרנו חלק מהצידוד שקיבלנו. החזרנו נשק אפוד מימיות ועטי חפירה. סידרנו את המכולות ועוד כל מיני סידורים וניקיונות בכל המחנה. בלילה הזה הלכנו לישון יחסית מאוחר אם אני לא טועה בסביבות 24:00. גם בלילה הזה ישנו באוהלי סיירים ובאמצע הלילה התחיל גשם אז העירו אותנו. הם התחילו עם פשוט לצעוק ואז ראו שלוקח יותר מידי זמן אז הפעילו את הסירנות. הייתי בטוח שמקפיצים אותנו ואז הבנתי שלא ופשוט העבירו אותנו לאוהלים גדולים יותר. בלילה הזה ישנו יותר זמן קמנו כשהיה כבר אור בחוץ.

אחד הרגעים המעניינים שהיו לי בגיבוש היה בבוקר הזה. אני ועוד אחד שהיה איתי בקבוצה התארגנו מהר יחסית, יצאנו מהאוהל לפני כולם והוא התחיל לנקות בלי שאף אחד יבקש

ממנו. הייתי בשוק שאלתי אותו למה הוא עושה את זה כי זה לא מובן מאליו והוא אמר לי שהוא לא רוצה שאחרים יעשו את זה אחר כך. רק אז הבנתי איזה אנשים טובים מגיעים לגיבושים האלו.

יום חמישי - היום האחרון הוא יום מרוח יחסית הרבה לסחוב לסדר ולנקות. צריך לקפל את כל המחנה. אתם תהיו שבזים אבל תשתדלו בכל זאת לעזור כמה שיותר על תדפקו את האחרים תנסו להעביר את הזמן בכיף תכירו עוד אנשים אם עוד לא יצא לכם.

הביאו לנו ארוחת צהריים חמה באותו יום בלי בשר. לדעתי היא לא הייתה טעימה במיוחד אני אישית העדפתי עוד מנת קרב. בקיצור בסוף הגיבוש הושיבו את כולנו ביחד הסבירו לנו מה הולך להיות הם הקריאו את מי שעבר ולאן ואז עלינו על האוטובוסים וחזרנו. יצאנו מהמחנה בסביבות ארבע וחצי. באותו יום גם החזרנו את המדים קיפלנו אוהלים והחזרנו את שאר הציוד שהיה לנו.

טיפים חשובים שיעזרו לחניכים שיעשו אחרייך את הגיבוש:

לנסות להתחבר לכמה שיותר חברי צוות אתם פשוט תיהנו יותר ויהיה לכם יותר כיף. מעבר לזה מבחינה פרקטית תיקחו ציוד תקין ותגיעו בראש פתוח לעשות הכול הכי טוב שאתם יכולים. תנסו לחלק את היום לאקטים ואז הרבה יותר קל לתת בראש. אם תחשבו על כמה עוד נשאר לכם אתם תאכלו סרטים תחשבו על לסיים את מה שאתם עושים הכי טוב עכשיו.

אירועים שקרו ולא צפית שיקרו:

היה לנו רגעים שצחקנו עם המפקדים שלנו ממש לא ציפיתי לזה הייתי בטוח שיהיה דיסטנס מוחלט. חוץ מזה היו רגעים של זלזול מוגזם לדעתי מהמפקדים לדוגמא חלקם עישנו סיגריות בזמן שרצנו או ששפכו חול בזמן שחפרנו.

דברים שאתה מרוצה מהם שעשית: התחברתי להרבה אנשים ויצא לי להכיר תרבויות שונות בתוך המדינה שלנו. הייתי ממש יצירתי בתרגילים מסוימים הפירוק נשק וזיכרון של מפה הייתי גם מעולה.

דברים שאתה פחות מרוצה מהם שעשית: לא למדתי מטעויות לדוגמא בתרגיל עם לבנות את המגדל הכי גבוה שאנחנו יכולים (מגדל אישי) בסבב הראשון בניתי בצורה מסוימת עם

שקים שהיא מאוד גבוה אך לא יציבה ונפלו לי השקים ברגע שהמפקדים הגיעו ולא למדתי מהטעות המשכתי בשיטה הזו ושוב נפלו לי השקים.

מה אתה חושב שיכולת לעשות טוב יותר: להיות מסודר יותר בזמן תרגילים לדוגמא לקשור את השק שלי כמו שצריך לפני התרגיל או לקשור שרוכים טוב יותר זה היה משפר את הביצועים שלי משמעותית.

מה לדעתך עשו טוב יותר/שונה ממך אנשים שעברו את הגיבוש: (ימולא במידה וסיימת ולא עברת לאופציה הראשונה שלך) לדעתי הם עזרו יותר לחברי צוות ובכללי בתרגילים פיזיים אישיים פשוט היו יותר טובים מהירים חזקים ממני.

מסקנות מרכזיות למה אתה צריך לשפר בעצמך כדי למצות את הפוטנציאל שבך: לבוא קצת יותר מוכן מבחינה פיזית ופשוט לדחוף יותר בתרגילים.

מה השלב הבא שלך? (ראיונות, אם כן מתי, גיבושים נוספים – אם כן מתי) היו לי ראיונות לאגוז ומגלן והתקבלתי לאגוז. הראיונות היו שבוע אחרי הגיבוש. הגיבוש הסתיים ב23.3 והראיונות שלי היו ב3.4